

El meridià Verd en bicicleta

Date : 13/11/2017

Publicat el 14-11-2017

Text i Fotografies: Manel Broch

En Manel Broch és Enginyer tècnic industrial. Esquiador de muntanya i ciclista de ruta

Preàmbul

Un nou repte. Una nova orientació més al nord. Sempre acostumo a anar al sud, pel continent africà. Aquesta vegada serà per Europa. Es tracta del recorregut creat per *Union des Randonneurs Picards* que discorre fent ziga-zaga la línia imaginària del meridià de París entre Dunkerque i Barcelona (El Masnou), que han batejat amb el nom de *La Méridienne* o Meridià Verd. Aquest meridià queda a 2° 20' 14" a l'est del de Greenwich.

Força més complicat que realitzar un recorregut pel tercer món. Trobar i decidir el millor sistema de transport ha estat molt laboriós. Hem optat per fer-ho enllaçant una sèrie de trens que permetin dur la bicicleta.

BCN – CERBERE	12:53 – 15:26	
CERBERE – TOULOUSE	17:26 – 20:32	TER (<i>Train 70646</i>)
TOULOUSE – PARÍS	22:50 – 06:52	INTERCITES DE NUIT (<i>Train 3751</i>)
PARÍS NORD – DUNKERQUE	09:52 – 12:04	TGV (<i>Train 7357</i>)

Un altre exercici de molta paciència i d'esmerçar moltes hores ha estat reservar els indrets on pernoctar a un preu raonable en cada final d'etapa.

L'equip definitiu estarà format per Manel Garcia, Chema Garcia i Manel Broch.

1 - Dissabte, 1 juliol de 2017

BCN – CERBERE – TOULOUSE – PARÍS

Em resulta estrany no començar un viatge amb la bicicleta sense passar prèviament per l'aeroport del Prat. En aquest cas anem sobre la bicicleta fins a l'estació de tren Clot-Aragó (R11), on encetarem un període de 24 hores seguides de viatge en tren i les esperes entre correspondències. Agafarem 4 ferrocarrils, un en territori espanyol (8,10 euros) i tres a França (114,00 euros)

Primera sorpresa. A les pantalles d'informació no apareix el nostre tren. ¿L'haurem cagat? No senyor, el sistema informàtic no va a ple rendiment, i el tren apareix puntualment. Ens durà, via Sant Celoni, fins a l'estació fronterera de Port Bou, finalitzant el trajecte a Cervera, a l'altre costat de la frontera. On, per cert, podem comprovar que els rètols indicadors estan en francès i traduïts només a l'anglès i al català. Disposem de prou temps i ganes d'anar a fer un petit tomb per la vila i el seu modest port esportiu. La

vila ofereix un aspecte decadent que ha viscut temps molt millors.

El següent tren ens trasllada fins a Tolosa via Narbona. El temps ha empitjorat, el terra és ben moll. Declinem l'opció de sortir de l'estació. Embarquem al tren nocturn que ens durà fins a París. Cotxe 7 amb indret per a bicicletes i compartiment de sis lliteres que ocupem els tres. A dormir fins despertar-nos demà a París.

A cada canvi de tren hem hagut de canviar de via i d'andana. Escales amunt, escales avall carregats amb bicicleta i alforges. Un exercici de força i voluntat terrible.

Estació de Cervera

Escales amunt, escales a vall carregats amb la bicicleta

2 - Diumenge, 2 juliol de 2017

PARÍS – DUNKERQUE

Arribem a París amb el nou dia. A l'estació d'Austerlitz. Ens hem de traslladar a la *gare* de París Nord. Volem anar amb metro (línia 5). Després de fer cua per poder-nos barallar amb l'única màquina automàtica expenedora de bitllets que funciona, obren la finestra per informar-nos que no permeten bicicletes al metro. Tampoc ens reemborsen els tiquets (1,90/u). En revenem dos.

Pedalant frenèticament, perseguint el Manel G. que, encara que no perdem el tren, posa la directa fent cas omís dels semàfors i altres senyals de trànsit. Sobre un terra mullat ens encaminem a la *gare* Nord. No plou, però amenaça de fer-ho. Hi ha 5 km entre estacions.

Arribats a Dunkerque ens instal·lem a l'hotel B&B, que tenim reservat. Està davant de l'estació. Dinem uns "tacos" en un restaurant modern al costat mateix. El plat resulta ser uns trossets de pollastre amb un munt de patates fregides remullades embolicat en una mena de crep. Un volum de difícil deglució i encara pitjor de pair.

Un cop instal·lats i dinats, anem a fer un tomb amb la bicicleta per un laberint de canals amb diverses ramificacions. En el circuit també recorrem un tram de platja on es concentren tots els turistes que hi ha a les rodalies aprofitant el dia radiant que llueix.

Al vespre anem a sopar a un centre comercial on hi ha diversos locals que ofereixen menjar, de preu mitjà. Acabem en un McDonalds menjant una amanida. Ens fem segellar el “Metre” a l'estació de tren. Demà començarem la ruta amb l'objecte de desfer en 15 dies el que hem fet en 24 hores en tren.

Un suau vent ens sembla bufar favorablement per demà. El pronòstic és de bon temps.

Dunkerque, és una ciutat portuària del nord de França, situada en el departament del Nord, a la regió d'Alta França.

Situada a 10 km de la frontera amb Bèlgica, la ciutat pertany històricament al Flandes francès, de dialecte flamenc, i conserva avui la cultura d'aquest territori.

La població de la ciutat, segons el cens de 2014 era de 89.160 habitants, tot i que la totalitat de l'àrea metropolitana té 257.269 habitants. És la cinquena ciutat de la regió després de Lille, Amiens i dues ciutats de la perifèria de Lille: Roubaix i Tourcoing.

És el tercer port de França després de Marsella i Le Havre. És una ciutat industrial important i una de les principals plataformes energètiques del país. La ciutat és coneguda també al país pel seu gran carnaval.

Estació de DunKerque

DUNQUERKE – LUCHEUX – DOULLENS

Cap problema amb l'horari d'esmorzar. Des de les 6:30 bufet lliure. El cel està ben gris, no amenaça pluja. El vent, com era d'esperar ha girat. Al ciclista sempre li ve de cara.

